

चार्थः ॥ पितरः सीदत्युपविशन्ति यस्मिन् तत्पितृपदनम् । हे बर्हिः त्वं पितृपद-
नमसि ॥ २६ ॥

a. उद्विव७ स्तभानान्तरि॑न्नं पृण द७ह॑स्व पृथिव्याम् । b. द्युतान॑स्त्वा
मारुतो॑ मिनो॑तु मि॒त्रावरु॑णौ ध्रुवे॑ण धर्म॑णा । ब्र॒ह्मव॑नि त्वा क्षत्र॑वनि रा-
य॒स्योष॑वनि पर्य॑हामि । ब्र॒ह्म द७ह॑ क्ष॒त्रं द७ह्या॑युर्द७ह॑ प्र॒जां द७ह॑ ॥ २७ ॥

का° [८. ५. ३३.] उद्विवमित्युद्भयतीति । उद्भयणमूर्धायत्नेन स्थापनम् ॥ पञ्च य-
ज्ञेष्वौदुम्बरीदेवत्यानि ॥ हे औदुम्बरि त्वं दिवं द्युलोकमुत्तमान स्तम्भय ऊर्ध्वः
सन्त्यथा न पतति तथा कुर्वित्यर्थः । अन्तरिन्नं पृण (३३.) पूरय । पृथिव्यां द७हस्व
दृढा भव यदा पृथिव्यामिति सप्तमी द्वितीयार्थे पृथिवीं दृढीकुरु ॥ का° [८. ५. ३४.]
द्युतान इति मिनोतीति । शाखां गर्ते प्रक्षिपतीति सूत्रार्थः ॥ हे औदुम्बरि द्युता-
नः दीप्यमानो मारुतो वायुः ध्रुवेण स्थिरेण धर्मणा धारणेन त्वां मिनोतु गर्ते
प्रक्षिपतु दुमिञ् प्रक्षेपे स्वादिः । तथा मित्रावरुणौ देवौ ध्रुवेण धर्मणा त्वां प्र-
क्षिपतामिति शेषः ॥ का° [८. ५. ३५.] पर्यहृणाद्योपसेचनात्कृतेति । पर्यहृणमार-
भ्योपसेचनपर्यन्तं यथा यूपे कृतं तथात्रापि कुर्यादित्यर्थः । तत्र यूपस्थाने का° [६.
३. १०.] ब्रह्मवनि वेति पा७सुभिः पर्यहृतीति ॥ हे औदुम्बरि त्वा त्वां पर्यहामि
परितो मृत्तिकां क्षिपामि किम्भूतां त्वाम् ब्रह्मवनि ब्रह्म ब्राह्मणजातिं वनति
संभजतइति ब्रह्मवनिः क्षत्रं क्षत्रियजातिं वनतीति क्षत्रवनिः (३४.) रायो धन-
स्य पोषं पुष्टिं वनतीति रायस्योषवनिः सर्वत्र सुपां सुलुगिति [पा° ७. १. ३१.]
विभक्तेर्लुक् ॥ का° [६. ३. ११.] ब्रह्म द७हेति मित्रावरुणदण्डेन समन्तं त्रिः पर्यप-
तीति । परितो दृढीकुर्यादिति सूत्रार्थः ॥ हे औदुम्बरि ब्रह्म ब्राह्मणजातिं क्षत्रं
क्षत्रियजातिमायुः जीवनं प्रजां पुत्रादिद्विपां च द७ह दृढीकुरु ॥ २७ ॥

a. ध्रुवा॑सि ध्रुवो॑ऽयं यज्ञ॑मानो॑ऽस्मिन्ना॒यत॑ने प्र॒जया॑ प॒शुभिर्भू॑यात् ।

b. धृ॒तेन॑ द्यावा॑पृथि॒वी पूर्य॑थाम् । c. इन्द्र॑स्य ह॒दिरे॑सि वि॒श्वज॑नस्य ह्य-
या ॥ २८ ॥